factū fuisse cōperiēs. ense eius ppio se etiā interfecit ⁊ in eūdē gladiū se cōiecit. ⁊ sic cū amico vitā finiuit. ¶ Quid pyramus nisi dei filiⁿ? Tisbe vero aīa devota: q̄ se a princi pio mirabilī dilexerūt. ⁊ p charitatē ⁊ amo rem cōiūgi inuicē decreuerūt. dato tū q̄ es sent vicini ⁊ ꝓsimules naturaꝑ eo q̄ ad yma ginē dei aīa est facta. q̄dā tū parīes. i. pctīm ade cōiunctionē impediebat ⁊ ipos ab inui cem distīguebat. Ipsi tū sibi p ppbas sepis sime colloquētes ꝓdiderūt p beatā incarna tionē insimul ꝓuenire ⁊ sub moro arboꝛe. i. sub cruce ad fontē baptismi ⁊ gꝛe inuicē cō sentire. sic ergo factū ē q̄ illa die puella aīa ppt leenā. i. iniquitatē diaboli q̄ hūane na ture peplū maculauit ad fontē gꝛe puenire nō potuit: sed aduētū amici sui dei filij sub silentio expectauit. Abacuch. ij. Si morā fe cerit expecta eū: qꝛ veniēs veniet ⁊ nō tarda bit. Iste igit iuxta cōdictū venit finaliter et reperiēs humanā naturā pctis maculatam in arboꝛe crucis p aīa sua amica ppio gla dio. i. voluntate seipsum vulnerauit ⁊ occidit Esa. liij. Oblat' est qꝛ ipse voluit. ita q̄ ar boꝛē ipam crucis ppio sanguine cruētauit ⁊ coloꝛē ipsius fruct' crucis q̄ est xpus disco loꝛauit. Esa. vbi supra. Nō ē spēs ei neq̄ de coꝛ. Aīa q̄ fidelis q̄ instar Tisbes videt spon sum suū amoꝛe ei' sic vulneratū ⁊ occisuꝫ ꝯ p ꝓassionē eodē ꝓassiōis gladio se coꝛdi aliter trāsfigere ⁊ moriēdo mūdo iuxta spō sum insepabilī ꝑmanere. ¶ Quarta xt' ē iusticia regina oīm ⁊utū patrona vite. et gladi' defensiōis ⁊ coꝛrectionis. qꝛ sicut mi les p gladiū defendit se ⁊ custodit ⁊ aduersa rios inuadit. sic hō p iusticiaꝫ se defendit a pctis ⁊ aduersarios demones inuadit ⁊ expel lit. Unde ps. Gladij ancipites in manib' eius. Et iusticia bū dicit' anceps. qꝛ ex vna parte ꝯ amputare noxia. i altera inserere bona ⁊ vtilia facere. declinare a malo ⁊ facere bonū. Unde pbs. i. ethi. Justicia ⁊ virt' p' quā singu li hnt q̄ sua sunt: nō acceptās psonas hoīm equaliter oēs iudicat. pauperes sicut diuitē cuē itraneū sicut extraneū. Deutero. i. Ita paruū audietis vt magnū nec accipietis cu iusq̄ psonaꝫ: qꝛ dei iudiciuꝫ est. Antiqui eēm tāte equitatis fuerūt ⁊ iusticie q̄ nō solū po tentib' ⁊ diuitibus nō pepcerūt. immo nec ꝓprijs filijs: sed oībus equal'r iusticiaꝫ fece rūt. Nā traian' imperator filio suo nō pepcit Dū eēm quendā equū indomitū eq̄taret a ca su cuiusdā vidue filiū pedib' eq̄ cōculcando interfecit ⁊ traian' cōquerēte vidua filium suū p filio suo mortuo dedit. Et alter q̄dā p trāsgressiōe legis ppij filij sibi vnū oculuꝫ erui fecit. ⁊ alterū filio vt ex eo legi satisfa ceret de amissione duoꝝ oculoꝝ q̄ legē ꝗiret Sed hodie iusticia cōparat' tele aranearuꝫ solū muscas paruas capiēt ⁊ ñ magnas rē.

¶ Feria. ij. post Judica. Sermo. xxviij.

Miserunt pri cipes ⁊ pharisei ministros vt caperēt iesuꝫ. Job. viij. ¶ Scōꝫ pbm. v. pol. Ois diuersitas videt facere se ditionē ⁊ discordiā. Nā ele menta ppt diuersas q̄litates se impugnāt. sicut ignis ꝑpter caliditatē repugnat aque ꝑpter frigiditatē. sic etiā in politia seculari generosi ⁊ nobiles ꝑpt eq̄litatē honoris ⁊ populares ꝑpter inequalitatē possessionis discordant. vt hr. ij. pol. Sic etiā diuersitas cult' inter spūales vt plurimū ē materia di scordie. disti. lxxxviij. c. platuꝫ. Sicut habe mus Geñ. xxvij. c. de Esau ⁊ Jacob ⁊ Isaac ⁊ Jsmael. Jsmael eēm voluit seducere Isaac ⁊ faciēs ymagies luteas cogebat eū eas ado rare. xxiij. q. iij. recurrat ī glo. Discordia ei mentis taꝫ iter fratres carnales q̄ spūales frequēter separationeꝫ corporū inducit di. lvi. Jsmael. Cum ergo inter xpm ⁊ pricipes pharisеoꝝ fuerit diuersitas: nō solū cultus immo vite ⁊ doctrine: conātes eū a se repel lere ⁊ q̄ si ꝗuum eis occidere miserunt mini stros vt eū caperēt. ¶ Querit vtruꝫ iuste pricipes vel cōitates terrarū ministros mit tāt cape ⁊ spoliare aduersarios tpe guerra ruꝫ? Ad q̄ rūdendo ꝑmitto q̄ duplex ē bel luꝫ. iustū ⁊ iniustū. Bellū iustū ꝗ requirit. s. q̄ psona sit ꝓgrua. Clericis eēm bellare nō li cet etiā ꝗ sarracenos: ⁊ si aliquē ibi occide rint' irregl'ares fiūt. extra ꝗ homi. petit. Jn tentio equa ita q̄ nō sit puersa. Augu. nocē di cupiditas. vlciscēdi crudelitas impacat' atq̄ impacabilis animus. feritas rebellan di libido dñandi. ⁊ psilia ī bello iure culpā tur. xxiij. q. i. Quid culpat'. Intētio bona. Unde Augu. ad Boni. Hoc primuꝫ cogita qñ armaris ad pugnā. qꝛ virt' tua etiā corpora lis donū dei est: sic etiā cogitabis de dono dei nō facere cōtra deū. Fides eēm q̄n ꝑmit titur etiā hosti seruāda est cōtra quē bellu geritur quanto magis amico p quo pugna tur q̄ par hābeat. Nam bellum semp debet

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

esse necessitatis vt deus liberet a necessita-
te. ⁊ ꝯseruet in pace. Nõ ḡ pax q̃ritur vt bel-
lũ exerceat: sꝫ bellũ gerit vt pax acquiratur.
Esto ḡ bellãdo pacificus: vt eos quos expu
gnas ad pacis vnitatẽ vincendo ꝑducas: et
ita hostẽ pugnantẽ necessitas depmat non
volũtas sicut bellãti ⁊ resistẽti violẽtia red-
ditur: ita victo et capto misericordia debe-
tur. maxie in quo pacis ꝑturbatio nõ timet
xxiij. q. i. Noli. Superioris auctoritas. bel-
li nãq; auctoritas ⁊ ꝯsiliũ penes principes
est. xxiij. q. i. Quid culpat. Vñ bellũ dꝫ fieri
auctoritate pape. vt cũ bellatur ꝑ fide vl' ꝑ
ꝑncipe. X Justa cã bellandi. Sunt aũt iu
ste cause maloꝝ cohertio. bonoꝝ subleua-
tio. rerũ ablatarum repetitio. iniurie ꝓpul
satio a se ⁊ ab alijs. patrie defensio. ĩfirmo-
rũ ꝓtectio. debit' modus vtendi. vt tm̃ acci
piat vt reputet sibi satisfactũ. Miles enim
habẽs iustuꝫ bellũ ꝯtra aliũ licite facit suũ
q̃cquid ab hoste capit. vl' in adiutorib' suis
siue suis subditis seu alijs quousq; intra con
sciam suã sciat sibi satisfactũ de oĩ dãno la-
bore ⁊ opere tam seruis q̃ suoꝝ hoĩm: vel
donec ipe hostis offerat ius ⁊ velit sibi satis
facere. vltra hoc aũt nihil debet recipere ni
si ille ꝓpter ĩmanitatem vicij meruerit omi
bus bonis ꝑuari. vl' ꝓpter heresim vl' aliud
viciũ simile. nõ ledat illos q̃ in nullo bello
ꝑstant auxilium vel fauorẽ. si aliquod istoꝝ
defuerit in iustũ bellũ. Dico ergo ad qõneꝫ.
si ꝑncipes vel cõitates iustũ habeant bellũ
ꝑnt ꝯ aduersarios mistros suos mittere et
alios spoliare. al's non. Y Sed querit an
bellãte ex iusta cã si fecerint incendia vel ef
fracturas siue arboꝝ siue vinearuꝫ extirpa
tiões in terra ꝓpria aduersarioꝝ nunq̃d te
nebunt ꝑ his in aliquo? Dicũt doct. q̃ ꝑ his
dãnis quep bõa fide intulerũt a q̃bus ꝯmo
de abstinere nõ potuerũt. ꝑm industriã vel
consuetudinẽ bona fide pugnantiũ non te-
nẽtur. Si aũt grassandi animo ⁊ maliciose
ea inferũt. cum alias ꝑnt sibi ꝯsulere cõmo
de tenent ⁊ recõpensabũtur illa dãna cum
dãnis ipis datis ⁊ hoibus suis vsq; ad q̃ti-
tates ꝯcurrẽtes ⁊ de eo quod suꝑ excreuerit
tenẽtur satisfacere illis quos damnificaue
runt. Qui aũt iniustã habet causaꝫ tenebit
de oĩbus dãnis que ipe vel sui intulerũt ad
uersario vl' aduersarijs. nisi ⁊ ipi mala fide
inuenerit eũ. in quo casu nõ habebũt ꝯtra
eũ occasionẽ. Sed q̃rit an mistri vel subdi
ti alicui' nõ habẽtis iustã causaꝫ ꝯ alios te
neant ad preceptũ dñi alios innocẽtes spo
liare siue dãnificare? Dicũt docto. q̃ nõ. No
ta de hoc. xxij. Z Sed nũquid talis inobe
diens minister ex eo q̃ ꝓmisit dño fidelita-
tem efficit periurus? Dico q̃ nõ. q; ꝑ tale iu
ramẽtũ dño factũ nõ restringit ad illud qđ
vergit in dispendiũ salutis aĩe sue. Si autẽ
fuerit de intentione cõpromittẽtis fidez: q̃
q̃cquid dñs precipiet iustũ aut iniustũ in oĩ
bus obedire. cõtraueniens non peccat: sed
peccauit ꝓmittẽdo. patet hoc. xij. q. iiij. ca.
i. Quantũ ad euãgelij cõtinuationẽ. heri di
ctum fuit quõ nolẽte dño iudei eũ nõ cepe-
runt. hodie quõ magis ꝯcitati ad eũ capiẽ-
duꝫ ministros miserũt. Et sunt tres partes
principales euãgelij hui'. In ꝑma notat ꝑn-
cipuꝫ iniq̃tas ꝯtra xp̃m ĩnocentẽ. in ꝑn. In
secũda xp̃i libertas potẽs cauere nocentem
ibi. queretis. In tertia eiusdẽ largitas se ex
hibens clementem. ibi. In nouissimo.

Quantum ad primam

partẽ notãdũ q̃ inuidoꝝ natura ẽ de bono
alterius tristari. ⁊ quanto alicui plura bo-
na succedũt ⁊ ꝓspera: tanto ampli' ꝯtristã-
tur. Talẽ inuidiã ꝑpter bonũ xp̃i principes
phariseoꝝ habuerũt. ⁊ ideo cognati sũt fre
quent eũ cõprehendere. Qñq; in ꝑmone. vt
dr̃ Matth. xxij. faciẽtes sibi qõneꝫ de tribu
to dando cesari an nõ. Qñq; iudicio'. vt pꝫ.
Job. viij. Adducentes sibi adulterã. Aliqũ
operatione. vt patet. Marci iij. de habẽte
manũ aridã qñ obseruabat si sabbato cura
ret. Aliqñ in persona vt hic. qñ sibi miserũt
ministros vt eum apprehenderent. Mo
raliter. principes tenebrarũ iesuꝫ. i. iustũ in
nocentẽ ⁊ sctũ hominẽ verbo: cogitatione:
aut facto cupiẽtes capere. malas ĩmissiões
quasi mistros suos immittunt. passiões cõ
mouẽt. et carnis. delectationes incendunt.
vt tãdem peccatis quasi laqueis vinculent:
⁊ in seruitutẽ ⁊ mortẽ perpetuam eis subiu-
getur. Naꝫ sicut inter alia bona data hom̃i
libertas quasi maximũ et dignissimũ repu-
tatur. sic seruitus per ꝯtrariũ vilissimũ esti-
matur ⁊ morti comparat. ff. de donatõib'
inter virum ⁊ vxorem. l. cũ hoc. §. si donator
Ideo iure ciuili serui ꝑ nullis habent licet
iure naturali oẽs hoĩes equales sint. ff. de
regu. iur. l. cuꝫ seruis. Unde ꝑm Isid. lib. v.
ethimo. c. xxvij. Seruus a seruando vocat.
Et apđ antiquos q̃ a morte in bello ꝑserua
bantur serui vocabant a seruãdo sic dicti ⁊

ideo inter mala oīa oīq; supplicio grauior est hec pena liberis. ꝓpterea quidā intantū dolēt cū capiuntur ab inimicis ꝙ magis volunt mori ꝙ libertatē amittere ⁊ ſuire. Sic patet de carthaginensibus vbi regina ⁊ meliores eiudem ciuitatis ipsam ciuitatē igne succenderūt sponte se precipitātes in ignez: ne romanis subessent ⁊ seruirēt sicut recitat Orosius lib. iiij. Quare Esopus ait. Non bene pro toto libertas vēdit auro. hoc celeste bonū preterit orbis opes. Fabula. Dum canis se cuidā quōdaz lupo per siluā sociaret. Lupus inquit: amena pelle nites. i te copia ⁊ vita bona paret. Respondit canis Gr̄a cū dño meo me dicat. ipsa dom⁹ nocte vigil. fures latratu munio tuta. Et Lupus. Cupio igitur me viuere tecum. fauente cane lupus sequit canē: et vidit caluiciē colli ei⁹. Querit Cur ceciderūt tibi pili Canis inquit. Ne valeam morsu peccare die vincula diurna fero nocte rubente vagor. ait Lupus. Non est tāti copia vt fieri seruus ventris amore velim Ditior est mēdicus liber diuite seruo. Ad ꝓpositum. cū homo a natura liber fuerit ab inceptiōe. nec homi dñaret vt bestijs. vt pz di. xxxv. sexto die pctm̄ fecit eū seruū. Juxta illud Job. viij. Qui facit peccatū seruus est peccati. A qua seruitute dei filius per suam mortē nos liberauit: ⁊ ꝑstine libertati nos restituit. xij. q. ij. cū redēptor. Quotiēs igit adhuc peccam⁹ ⁊ ingrati de manumissione qua xp̄s nos liberauit sum⁹. totiēs iterum in ſuitutē reuocamur: ⁊ tot dñis erim⁹ subiecti quot vicia i nobis regnāt. A Debem⁹ ergo cauere ne vltra seruiam⁹ pctō: qr in bonis gratuitis nos spoliat post se relinquēs egestatez. In bonis naturalibus nos vulnerat: minuās famā et honestatē. In bonis moralib⁹ nos deordinat: imprimēs malū ⁊ iniquitatē. Dico primo ꝙ pctm̄ bonis gratuitis nos spoliat ⁊c̄. Naz ſm Augu. de laude charitatis. In charitate pauper q̄libet diues est. sine charitate om̄is diues pauper est. Et rō est: qr si homo totū mundū possideret et charitatē non haberet: cum diuite epulone sepeliret in inferno. In oppositu autē si q̄s minimū gradū charitat̄ haberet supposito ꝙ esset debilis ⁊ nihil aliud possideret cū Lazaro paupe in sinuz Abrahe deportaret vbi est plenitudo gaudij et fruitio incōmutabilis boni. In inferno autē nihil nisi stridor dentiū pena ītolerabilis ⁊ miseria sine fine. Cui⁹ figurā habem⁹ in filio prodigo q̄ ꝯsumpta tota suba eius luxuriose viuēdo cepit egere: ⁊ de siliquis porcoꝝ cupiebat ventrez suū implere ⁊ nemo illi dabat. Luce. xv. Uñ ad ꝓpositū adducendo antiq̄ ſm Fulgētiū. ipsum pctm̄ sub ymagine mulieris depinxerūt hoc mō. Stabat q̄dam regina ꝯtinue tremēs: ⁊ vocabatur dea infernalis. ⁊ in circuitu ei⁹ stabāt tres ymagines vna dei: alia homis: tertia diaboli. Et ymago pcti trib⁹ his ymagib⁹ tres chartas porrigebat. In quarū prima ad ymaginem dei ꝯtinebat sic. Deum saluatorem meum ego misera perdidi ⁊ oēs angelos ei⁹. Ue ve mihi vt q̄d nata sum. In secūda ad ymaginez demonis habebat. in ꝓfundū iferni detracta sum: qr mia dei me abiecit. Sz in tertia ad ymaginē hoīs ꝯtinebat sic. Oīa mala oīs horror ⁊ oīs tribulatio finis me⁹ est et oīs pena. Solum cupio vt si quis me diligit seu dilexerit b̄ sibi inotescat: ꝙ qui sibi ꝓdesse nō vult ꝓfectum ⁊ liberationem ab alijs nō expectet. qr decipiet sicut ⁊ diues in inferno: vt status ei⁹ suis fratrib⁹ nūciaret exaudit⁹ nō ē. Luce. xvi. Ex q̄bus dictis oībus apparet ꝙ ip̄m pctm̄ ē adeo malū ⁊ nociuuz ꝙ bonis g̃tuitis nos spoliat post se relinquēs egestatē. Secūdo pctm̄ adeo malū est ⁊ nociuū ꝙ in bonis naturalib⁹ nos vulnerat ⁊c̄. Nam ip̄e homo in honore tangit: qr in naturalib⁹ tm̄ lesus ē ꝙ ꝯparat⁹ est iumētis insipiētib⁹ ⁊ similis fact⁹ est illis ps̄. xlviij. B Uñ ad litteram ip̄e nabuchodonosor plurib⁹ dieb⁹ iumētū se eē credidit peccati gladio sic vulnerat⁹. vt habetur clari⁹ Dañ. iiij. Et merito: qr quilibet faciēs peccatum iumentū efficit ⁊ brutū animal cū ceteris aīalibus vocari dz. eo ꝙ ꝓpriā diffinitionem amisit. Naz ante pctm̄ dum hō ſm rōnem viuebat. dicebat aīal rōnale īmortale. Post pctm̄ ꝟo dū ꝯtra rōnem tm̄ sensualiter viuit diffinit. hō est aīal irrōnale mortale. Et hec diffinitio ꝯuenit animalib⁹ brutis cū quibus participat. sicut etiaz serra lignea nō dicit serra ſm pb̄m. nec nauis lapidea dicit nauis. eo ꝙ vsum ⁊ actū ꝓprie opationis nō habent. sic ⁊ homo dum ſm rōnē ⁊ actū ꝓprie actiōis nō operat: nō dicit homo nisi equiuoce ⁊ improprie. nomia enim sunt consequētia rebus. institu. de dona. §. est ⁊ aliud. Tūc etiam sibi conuenit mortale: quia tūc sp̄ualiter mortuus ē. Et hoc est qr creator oīum deus in principio mūdi homini dixit, Quocunq; die peccaueris morte

moriens. Geñ. ij. ⁊ aplus. Si fm carnē vixerimus moriemur. Nō aūt sic spūalit mortu' fuerat ⁊ abhominabilis reddit deo ⁊ scrīs angelis ei' ⁊ oibus hoibus sctis ⁊ bonis dñi est cū eis in aliqua ꝓgregatiōe. qz sicut cādela ardēs hoies delectat ⁊ illuminat ⁊ extincta feroē nociuū reliquit: partū eīm pgnantis mulieris potēs ē necare ⁊ destruere: sic hō viuens oēs delectat ⁊ illuminat. ¶ Sz qū peccādo lumē rōnis extinguit post se reliquit feroē male famē ⁊ bonos cōcept' alio rum deuotoꝝ impedit ⁊ interimit. De hoīe sic mortuo spūaliter ⁊ sepulto in terra alienā ⁊ vaste solitudinis. vermes multaruz tētationū nascunt ⁊ se publice ofīdunt: ita ꝗ quilibet talis dicere possit cū ps. Ego sum vermis ⁊ nō hō: opprobrium hoīm ⁊ abiectio plebis ps. xxi. Unde ⁊ in Job. xxv. c. scribitur. Homo putredo est ⁊ filij' hoīs vermis. Et Grego. i mora. li. xvi. ca. xxvi. Quid nā caro nisi putredo ⁊ vermis est. Et quicunq carnalib' desideriis anhelat. ꝗd aliō ꝗ vermen amat. ꝗd eīm sit carnis substantia attestatur sepultura. Unde sicut ex hoīe filij' hoīs generat. sicut ex verme vermis pducit' generatur ⁊ vocat: qō est despectio magna ⁊ inhonesta humane nature q̄ subsecuta est ex lesione pcti mortalis nec illa sufficiunt: sed qd despectabil' est peccādo mortaliter hō fit infamis efficit ꝗ quasi tota it ꝑ nihilo reputat. ⁊ habet hoc ex ꝷbis Augustini sup Job. sic di. Peccatum nihil est: ⁊ nihil fiunt hoīes dū peccāt. Quod quidē cōsideras David dixit. qz infāmatuz est coz meū ⁊ renes mei cōmutati sunt ⁊ ego ad ni. zē. ps. lxxij. Unde ⁊ dñs Bernū. in meditationibus suis sic inquit. Multi multa sciūt ⁊ seipsos nesciūt quisi aduerterēt seipsos minus ꝗ nihil reputarent seu inuenirēt. Quod quidē pōt fa liter perpēdi arguēdo sic. Qis q̄ facit peccatum seruus est pcti. Job. viij. Sed seruus nō est maioz dño. Job. xiij. ergo q̄ pctm̄ facit non est maioz pctō. Sed fm btm̄ Augu. pctm̄ est nihil. ergo faciēs pctm̄ facit seipz parē nihil vel minozē. ⁊ ideo Job. xxx. de seipso sic inquit. In nihilū redact' suz ⁊ velut nubes salus mea. Hoc totuz facit pctm̄. ergo vltra nō seruiam' pctō. Tertio pctm̄ est tam malū ⁊ nociuum ꝗ in bonis moribus nos deordinat. Nā nihil est hoī adeo gratū ⁊ salubre qō peccatū nō deordinet ⁊ noxiuz faciat ⁊ penale. Sicut eīm putredo pomi illud in omni pulchritudine maculat. despectum facit ⁊ abiectabile: sic peccatū oīa pulchra despectabilia. oīa dulcia contemptibilia. oīa cara facit amara. Nā benignissimū amicū ⁊ patrē nostrum xm tā furibundus facit ꝗ nos filios suos creaturaz ad ymaginem dei creatā in ignē pijcit eternū. Propk quod David ne eū i tali furoze arguat allo quitur eū sic. Dñe ne in furoze. t. arg. me ne. in ira tua coz. me. ps. vi. Ipse eīm de' nunq̄ tam bonū amicuz habuit in celo ⁊ in terra quē in odio nō haberet si in eo pctm̄ inuenireret. Unde petrus ꝗuis ceteris apostolis ardētius xm amasset ipm tamen dānasset si in eo pctm̄ trine negatiōis inuenisset post mortem. Et per oppositum ipm luciferū in celo premiasset si peccatū eius nō fuisset. Unde deus solum pctm̄ exosum habet. ⁊ oēm creaturam amat ⁊ diligit. Juxta illud. Sap. xi. Diligis oīa q̄ fecisti. ⁊ nihil eorū que fecisti odisti. Deus eīm pctm̄ nō fecit: qz peccatum vt dictū est nihil est. Juxta illud. Job. i. Sine ipso factū est nihil. i. pctm̄. Et ideo hoī in mundo nec aliquid nocere pōt nisi pctm̄ d. Decedēte eīm hoīe in pctō in iudicio: iusticia dei cōtra eum concludit. a regno sibi ordinato excludit: ⁊ in inferno includit. Nā peccator ppter pctm̄ cōcluditur in iudicio. Nā sicut fur reus reputat' dñi in furto comprehēditur: sic peccator cū in peccatis inuenitur. Ideo accusatrix dei iusticia ꝓtra peccatorē in iudicio allegās dicit. In operibus manuū suaruz cōprehēsus est pctōr: tūc de' dictat sniam dicēs. Igitur cōuertant' pctōres in infernū. ps. ix. Secūdo peccatorez a regno excludit: qz sicut lepra excluditur a sociozuz cōsortio: sic pctm̄ pctōrē a dei regno Et ideo pctm̄ poptime assimilat' lepre que est mozb' abhominabilis ⁊ cōtagiosus. Et ideo de cōsuetudine generali habet' vt a cōmunione hoīz separent' leprosi. extra de cōiugio lepro. c. i. Et hoc idē dñs per Moysez pcepit fieri in ppl'o suo. Nume. v. ca. Et sic Maria sozor Aaron lepra pcussa exclusa est extra castra. Numeri. xij. Sic simili modo si qs lepra pcti inficit a cōsortio brōrum et a regno dei excluditur. Unde ad ppositum Ansel. Cur de' homo li. i. c. xix. sic iquit. Sicut nullus margaritā luto deturpatā poneret ad thesaurū suū nisi prius esset mundata: ita nec pctōres angelis ⁊ aiabus sanctis sunt associādi nisi prius sint mundati. Tertio pctōrem in inferno includit: qz sicut debitor in turri ponit ⁊ inde exire nō pmittit

nisi de toto debito satisfecerit pri⁹ Matth. v. Nisi ⁊ peccatores debitis hic satisfecerit in inferno in vinculis ponitur eternaliter inde nunq̃ exiturus de quo pctõr non modicum debet turbari ⁊ sibi timere de pctis ⁊ ministris principũ tenebrarũ q̃ eũ nõ capiant ⁊ insolubiliter ligẽt: ⁊ ad carcerẽ ppetui ignis includant. Dicat ergo ꝗlibet ad deũ. Peccãtem me quotidie ⁊ nõ me penitẽtem timor mortis cõturbat me: qr in inferno nulla est redẽptio miserere mei deus ⁊ salua me.

Secunda pars in qua

notat xpi libertas ⁊c. ibi q̃retis me ⁊c. Pro quo notandũ q̃ xps ministris missis respõdendo tria ppostuit. Primo q̃ eũ capere vel occidere nõ possent nisi qũ ipse vellet ⁊ tpe determinato qõ nondũ aduenerat: ꝫ in die iudicii futurũ. Ideo dicit. Adhuc modicũ tẽpus vobiscũ sum scz cõtra vestrã voluntatẽ docẽdo pplm ⁊ miracula faciẽdo. Secũdo q̃ nihil boni intẽti ab eo possent impedire: imo eũ pmouere eos oportebat ꝓtra eorũ voluntatem qũ Jesum ad ei⁹ gl̃iam occiderũt. qõ ostẽdit dicẽs. Vado post illud modicũ tẽp⁹ postq̃ me occideritis ad eũ. s. patrẽ qui me misit: ⁊ ad regnũ ⁊ ad gl̃iam quã nõ poteritis impedire. Tertio q̃ mala sibi inferenda ⁊ illata redũdarẽt in eos: qr auxiliũ ⁊ salutẽ vestram per hoc alienabitis a vobis. Ita q̃ qũ xps tribulationis ⁊ vindicte occurrerit ĩ destructione hierlẽ p romanos ppter mortem meã nõ potestis me inuenire. s. ad defensionem ⁊ ptectionẽ. ¶ Moraliter p pharisseos iesum querẽtes sed nõ valentes inuenire designant oppressores miserorũ pauperum ⁊ pupillorum. officiorũ suorũ abusores quib⁹ deus magna dona dedit: prudẽtiam: potẽtiã: facũdiã ⁊ intelligẽtiã. mediantibus quib⁹ subditos regere ⁊ defẽdere possent salutem ppriã ⁊ aliorũ q̃rere ⁊ finaliter inuenire. Sz qr his donis abutũtur dum finaliter cõfidũt iesum q̃rere raro vel nunq̃ poterũt eũ inuenire. Videm⁹ eẽ q̃ naturaliter bonũ vniuersi in ordine ꝓsistit ⁊ q̃ inferiora p superiora regunt ⁊ defendunt. Inferiora enĩ corpora a celestib⁹ corporib⁹ ⁊ celestia ab intelligẽtijs intelligẽtie a primo principio qõ est deus reguntur. qr cõmentator. xij. metb. sic ait. Natura non agit nisi rememorata a causis supioribus q̃ sunt de⁹ et intelligẽtie. Sic etiaz oia mẽbra corporis humani p voluntatem capitis ⁊ subtilitatẽ ei⁹ reguntur sic oia membra corporis politici per superiorẽ magistrũ ciuiũ scultetũ vel cuiuscũq̃ nominis existat regi ⁊ defẽdi debẽt. Vñ. c. de defen. ciuitatũ. l. defensores. ꝛc. Defensores ciuitatũ nihil sibi insolẽter nihil indebitum iudicãres: nois sui tñ fungant officio. plebem vel decuriones ab oi improbor insolẽtia ⁊ temeritate tueant vt id tñ q̃ ꝗ esse dicunt esse nõ desinãt. Si eẽ bene regant ⁊ defendãt dicunt rectores ⁊ defẽsores. si aũt male: desertores ⁊ destructores: qr nomina sunt cõuenientia rebus insti. de dona. ¶. est aliud. Nam totũ corpus morb⁹ inuadit si lãguor in capite curat⁹ nõ fuerit. ij. q. vij. Sicut inquit. ¶ Tota nãq̃ cã malor subditorum puenit ab iniquitate ⁊ malis rector. Sunt eẽ quidaz rectores q̃ exemplo malo alios inficiũt. Qui supbo aĩo pauperes despiciũt: qui simplices fallaci corde decipiũt. Dico primo rectores innocẽtes inficiũt qũ malo erẽplo delinquũt. Et iõ tales gallo cõparantur. De quo dicũt naturales q̃ in vltima etate sua fac̃ oua parua et rotũda ⁊ q̃ liuida. Et si talia oua venenosa ab aliquo verme puta bufone vel hmõi in dieb⁹ canicularibus foueant basiliscus pcreat. q̃ tãte venenositatis existit q̃ solo aspectu vel visu hoies inficit ⁊ occidit. Ad ppositũ. ille gallus senex est quilibet antiquus ⁊ superior in reuerẽtia hois habitus: cui⁹ venenosa oua sunt eius opera prauater quib⁹ basilisc⁹ oritur: qui homines suo aspectu inficiẽs. i. erẽplo pestifero subditos corrũpit: precipue si foueant aliquo vermevenenoso. si suadent fieri ab aliquo pestifero ⁊ maligno suggestore vel adulatore: quorũ hodie magn⁹ habetur nemer⁹. De quo versificator. Si quis honorari desiderat atq̃ beari. Discat adulari: qr tales sunt modo cari. Qi fouẽt ⁊ cõmendãt multor delicta q̃ meriro essent corrigenda. ⁊ iõ enormia nõ verent ppetrare. q̃nimo licet iustos scãdalizent ⁊ occidãt malo erẽplo: volũt tamẽ inde gloriari. Vñ augu. i li. de pastorib⁹ ecclesie sic dicit. Omnis platus qui male viuit in ꝓspectu eor q̃bus ꝓposit⁹ est quantũ in ipso est ipos occidit. Unde. pri. q. iij. c. hcipue. Scire debent plati q̃ si peruersa vnq̃ ppetrãt tot mortibus digni sunt quot ad subditos perditionis erẽpla transmittunt. Unde necesse est vt tanto cautius se a culpa custodiãt: quãto p prauaque faciũt non soli moriuntur. Cuius ratio est: quod a prelatis agitur ⁊ facile trahitur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

a subditis in exemplum. extra de voto ⁊ voti redemptiõe. ca. magne. Et ideo speculuz rectitudis ⁊ iusticie debz in eis lucere vt nõ solum ꝓficiant: sed etiã subditos bono exẽplo edẽdẽt. Secundo sunt quidam qui ex donis datis animo superbo despiciũt pauperes. ⁊ ꝓpter hoc vera ⁊ iusta cõsiliando siue iudicando peruertũt ne aliorum sana cõsilia locum habeãt. Isti ceteros despiciũt ⁊ deridẽt qui tandem omnes cõfundũtur ⁊ mala morte moriũtur. Sicut ꝑ de Hannibale duce carthaginẽse: q̃ ex quadã victoria ꝓtra romanos adeo elatus est factus vt nec quẽ ꝗquiuis suoꝝ in castris admisit: nec rũsuz vlli nisi ꝑ interpretẽ dedit vt dicit Valerius ⁊ habet etiã in speculo hystoriali Vincẽtij li. vi. c. xiv. Qui tñ miserabilit postea iterijt Et idez apparet in antiocho magno qui nimis superbe in tonãs currũ suũ agitari iussit ꝓtra hierosolimã: quo etiã superbe dixit se venturum ⁊ ipam poliendrũ. i. cemiteriũ iudeoꝝ facere vellet ⁊ statim apprehẽdit eũ amarus dolor viscerum ⁊ contigit eũ impetu de curru cadere ⁊ collisus est: ⁊ ebulierũt vermes de carnibus eius: ⁊ effluebãt viuentes ⁊ fetore illius grauabat totus exercitus eius vinis imo nec ipe fetorem suum ferre poterat. Hec comestor i hystoria scholastica. vt habet etiã. ij. Matth. xi. Isto etiaz vicio plures laborant: maxime diuites creati nobiles: ⁊ cõitatum officiales: rectores qui nimia superbia vir pedib' ambulãt dũ pauperũ ustũ alloq̃ debẽt vestes manib' cõplicant. caput mouẽt: ⁊ oculis sydera cõputãt q̃ões diuiparank. cui pastor impomit nolã ad collũ: q̃ ꝗtũcũq̃ sit misera oẽs tñ quasi dña ꝓceder. Si hõ ꝗtũcũq̃ imbecillis stolidus seu iguar' fuerit: si nolã. i. famã acq̃sierit: aut ꝑ diuitias: aut fraudulẽtias: melioren oibus se existimat: ⁊ alios ꝓcedit ꝓtra quos dr Eccl'. xxij. Rectorem te posuerunt noli extolli. Esto in illis quasi vnus ex ipis. Tales eñ sunt quasi lucerna que lucet d̃ nocte: de die vir apparet. Similit ⁊ vt ligna putrida ⁊ vermes de nocte lucentes. de die aũt minime: ꝫ i colore ꝓprio apparẽt. Sic suo modo tales supbi rectores siue officiales lucẽt in tenebris. id est inter simplices ⁊ pauperes. vbi se põpose oñdunt eos exprobrãdo: vl' inter complices adulatores familiares: vel i tenebris hui' mũdi: ꝫ i die iudicij q̃ñ sol iusticie oriet: tũc apparebũt q̃les sunt ⁊ videbunt in colore ꝓprio. i. tũc q̃rent iesum pium ⁊ nõ inuenient. Uñ ꝑouer. xiij. Lux iustoꝝ letificat. s. vita pauperum lucerna aũt impioꝝ extinguet. Hoc ꝑ in diuitie epulone supbo q̃ pauperẽ lazarũ despiciẽs sine vlla mia sepult' est in inferno Lu. xvi. Tertio sunt quidã qui alios fallaciꝝ de decipiunt ⁊ sunt spãliter ministri ⁊ putores potentũ diuitũ ⁊ rectoꝝ quos mittũt vt iesum iustũ simplicẽ ⁊ innocentẽ verbis ⁊ factis querant ⁊ capiant. Utinã simplices dicere possent. q̃retis: sed nõ inuenietis. Sũt eñ ita dolosi q̃ raro pauper euadit ⁊ q̃n ad placitũ eoꝝ capiat et spoliet. qui assimilantur vulpi: quod est aĩal fraudulentũ ⁊ deceptioñib' assuetũ ⁊ ideo tortuosis semp incedit vijs. ⁊ ideo dr vulpes quasi volubilis pedibus. qõ aĩal dñ esca idiget mortuũ se fingit. ⁊ sic aues ad cadauer descẽdentes rapit ⁊ deuorat. vt dicit Isi. xij. ethimo. c. ij. Item pellem habet pilosaz ⁊ caudã: quã in ora canum ab eis artata pijcit. qui inuenientes pilos ⁊ reputãtes se delusos sibi spacium tribuũt fugiendi. loca subterranea inhabitat ⁊ bestias domesticas plus infestat q̃ siluestres: ⁊ est amica coꝝ. ⁊ ideo coꝝ' pugnat ꝑ ea cõtra tarũ. Itẽ vulpes q̃ñ a canib' persequit ⁊ artat ipsa mingit in caudã suam pilosam et vrinã fetentẽ ꝓtra canes pijcit. qõ abhorrẽs mlr̃itudo canũ ab ea aliquãtulũ se elongat ⁊ fugiẽdi sibi spaciũ prestat ꝓm Pliniũ li. xxviij. Recte charissimi tales sũt vsurarij viri fraudulẽti: maliciosi: auari q̃ in suis cõtractib' et actib' nõ recte: sed tortuose falacit ⁊ cautelose incedũt. dexter eñ pes. i. intensio semper claudicat. semp eñ claudicant per falsitatẽ. q: loquẽdo: operãdo: puniẽdo: semp vnũ oñdunt ⁊ aliud intẽdunt. Exemplifica de pauperib' quõ ab eis decipiunt per falsas ꝓmissiones. Isti sunt ministri ⁊ seruitores potentuz diuitũ: quia sile applaudit suo simili. ꝓm ꝑbm. Pell' autem illoꝝ. i. substãtia temporalis est mlr̃tũ pilosa. i. pilis reruz alienarum circunsepta et maxime cauda: q: in fine vite sue post se ea relinquũt. q̃ quãdo ꝑsequunt a canib'. id est mundi ꝓncipib' iudicibus replẽt ora eorum pilis. i. muneribus. atq̃ donis. quibus inuentis statim eos deserunt et dimittunt. Ue qui iustificatis impium ꝓ muneribus. Esa. v. Isti loca subterranea inhabitãt: q: vere in terra id est amore terrenoꝝ totaliter se inuoluerunt. et bestias domesticas: sicut pauperes ⁊ agricolas pusq̃ fil/

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

uestres.i. plusq̃ alios raptores odiunt ⁊ infestãt:qz viri ipij oderunt simplicẽ. Prouer. xxix. Cozuus aũt. i. iudices mũdi clamozosi causidici:⁊ aduocati taliũ sunt amici.s.propter dona que percipiũt ab eisdẽ ⁊ ꝓ eisdez pugnat ꝯ tarum.i.ꝯ pauperẽ. Et ideo eozũ auxilio ꝑualẽt ꝯ oes. Abacuch.i.impius ꝓualet aduersus iustũ. Exemplificat bñ quõ tales aduocati ⁊ iudices tales fouẽt. Cozu'.i. diabolus hos diligit ⁊ defendit. Hi eñ qñ a canib'.i.a ꝑdicatozib' ꝓsequunt cõtra eos ꝑdicãtes:tũc ꝓ certo ꝓta eos ꝓiciunt vrinã suã.i.mala verba ⁊ detractozia fetida ⁊ diffamatozia. Nõ eñ amat pestilens eũ q̃ se corripit. Prouer.xv. Et iõ tales nemo habet redarguere:qz ministri sunt ⁊ seruitozes potentũ.qz ex pilis eozũ subducũt tunicas suas. Ideo nullus ausus est eos tangere. saltem volens viuere in pace.

Tertia pars ĩ qua christi largitas notat exhibẽtis se cũctis clemẽter.ibi. In nouissimo ⁊c. Nouissima dies festi tabernaculoz fuit.vij. dies.quia festum illud durabat septẽ diebus: quoz prim' et vltim' fuerũt apud iudeos solẽniozes dieb' intermedijs. Sicut patet Leu.xxiij. Vltima ergo die hui' festi stabat iesus ꝯsti seipm exhiberet oibus pñtem et clamabat ꝓpter multitudinẽ ꝓplũ tanq̃ nullũ formidans ⁊ vt audirẽt ab oibus dicẽs. Si quis sitit. supple potũ sapientie clemẽtiet ⁊ gꝛe. veniat ad me scz per fidẽ formatã ⁊ pedib' mẽtis ⁊ affectus in me credẽdo ⁊ bibat nõ solũ ad sufficientiã:sz etiã ad redundãtiã. Quia qui credit in me sicut dicit scriptura. supple in me credendũ est de ventre eius.s.interiori hoie fluẽt flumina.s.bone affectionis ad deũ de uotionis ad mez beniuolẽtie ad primũ que sunt flumia aque viue.s.spũsancti. ⁊ dona que donant a spũsto oib' credẽtib' ⁊c. Moralit̃ est notandũ circa illã partẽ q̃ iuẽ illud qõ ius ciuile docet. vt habet.ff de fuirusti.prediꝰ.l.iij.§.vlti. Qdiu quis habet iter etiã haustũ habere dz.i. Qdiu quis hz iter ⁊ ius eundi ad fontẽ vicini sui.habet etiã ius hauriẽdi aquã. Sed si q̃s illã seruitutez ad ꝯs hz in quo non ierit ad fontem nec aquã hauserit iter amittit. ff. quẽadmodũ fuit amit.l.pom.ait. Vel si quis alia aqua vsus fuerit q̃ de seruitute imponẽda actũ est seruitutẽ etiã amittit.ff.l.si q̃s alia quẽadmodũ seruit'. Itez est de eo q̃ in certis hozis aque ductum hz si alijs vsus fuerit:nec vlla parte hozarũ vsus ẽ.seruitutem amittit.ff.eo.l.si cõmunẽ fundũ.§.idẽ in eo. Nec ꝓ tanto dicit.nã qz dei filius in predio sctẽ ecclie fontẽ aque viue hz.s.deitatez oĩs gꝛe plenã nobis ꝯianis in hac vita soluz iter liberum ⁊ securum dedit:⁊ ius aquam gratie hauriẽdi:et post hãc vitã nõ. Qui ergo neglexerit illud ꝯus gratie nec pniam egerit nec aquaz gꝛe hauserit:sed hauserit aquã delectatiõis in pctis.sic ĩcẽsserit amittit seruitutẽ. Et post hanc vitam nec ipse nec aliquis sãctoz hoc sibi impetrare poterit q̃ gꝛam inueniat. Vñ Hiero. ⁊ hꝛ. xiij.q.ij.in pñti.sic ait. In pñti seculo scimus siue oratiõibus siue consilijs iuuicẽ nos posse iuuare. Cuz aũt ante tribunal xpi venerimus.nec Job nec Daniel neq̃ Noe rogare posse pro quoq̃:sed vnũ quẽq̃ portare onus suum. Et Leo de penitẽ.di. i.multiplex. Qui indulgẽtiam in presenti vita manẽs in corpore nõ acceperit:pseq̃ extus carne nõ poterit. Ne ergo seruitutẽ nostram perdamus ad fontem iniet gꝛe celeriter accedamus vocante.saluatore nostro in verbis ⁊c. Ipse namq̃ saluator dei fili' instar fõtis iugiter emanãtis habet in se. Perpetuitatem pciosam. Suauitatem saporosam. Cõmunitatẽ copiosam. Est eñ in fonte naturali primo ꝓpetuitas ⁊ scaturitio cõtinua. Nam vt pbus dicit.i.methaphi. Fontes generãtur in altis mõtibus. quia hmõi loca mõtosa porosa sunt. sicut spõgia: ⁊ habẽt latera spissa ꝓpter naturam lapideam. et cõsequenter ne vacuũ cõmittat habẽt vapozes cõtinue ingredientes. ⁊ quia talis loca per naturã frigida sunt.ꝓ hmõi frigidãtez vapozẽ elevatũ inexistentẽ infra latera vel circa in partib' spõgiosis ꝓximũ ꝯ in a quas cõuertũt. Et quia continue vapozes sic in aquam ꝓuertunt in diuersis partib' parue partes aque sic collecte cõfluũt:⁊ ad alium locũ inferiozẽ vbi opozunitas occurrit ereũt:⁊ inde principiũ fontis faciũt. Ad ꝓpositũ dei filius in mõte alto caluarie in cruce eleuatus:est fõs viuus cõtinue gꝛam ⁊ mĩam scaturiẽs. q̃ cũ in humanitate vndq̃ vulneratus:quasi terra porosa ⁊ spõgiosa frequẽter vapozes ascẽdentes de cordib' fideliũ.s.oꝓnes ⁊ ꝓces supplicãtium benigne suscipit ⁊ calozẽ charitatis attrahit ⁊ frigiditatem quaz in morte ⁊ passionis acerbitate ꝓ nobis suscepit.in gratiã ⁊ mĩam conuertit. k Hic est fons quem Jacob:deus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pater p:o oī familia sua ordinauit et fodit vt oēs fideles hāc aquā gfe haurirēt. Debet ergo ālibz fidelis frequent exire p ꝓsideratione a seipo: ⁊ accedere ad hūc fontē hauire aquā gfe cū samaritana. de q̄ Job. iiij. Hanc aquā gfe sitiunt sctūs ppha dicēs ps. xli. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū. Naz ceruus hausto serpēte: nisi citius attingat aquā morit. Desiderat eēm naturalit vitam plongare. Vnde dicit glosa sup illud ps. Quē admodū desiderat ceruus ad fontes aquarū ꝛc. Ceruus semo grauatus excresentibus pilis atq̄ cornib' exploratō serpēte ipm naribus haurit: quo hausto veneno estuat. q̄ re fontē ad hibendū ardētissime desiderat a quo si deficiat morit ⁊ ide vitā abbreuiat quo plongasse putauit. Sic hō serpentem haurit q̄n dyaboli suggestionib' acquiescit ⁊ noxias delectatōes sibi ico:porat p pctm̄ ⁊ tunc veneno estuat q̄n transacta delectatione feditatē pcti ꝓsiderat. tūc ho fontem miēt gfe desiderat cū deo recōciliari p penitētie sacm affectat. Si aūt ꝓtingat q̄ post haustū serpētis. i. ꝓmissionē pcti fontē gfe nō attingat: dānum ppetue mortis incurrit. Cū igitur ꝓtinue pctā ꝓmittim' ⁊ gfa ei' indigem': cū deuotōe cordis ad fōtē hūc currere debem'. Iuxta illō Esa. xij. Hauriet aquas in gaudio de fontib' saluatoris. Figuratur Exo. xvij. in ppl'o israel q̄ siti bīdi i deserto clamabāt ad deū p aquaviua. ⁊ dixit Moysi. Percute bis silicē ⁊ egredient aque largissime. Sic si in ōserto hui' mūdi ppl'm xpianū sitis maloz ardoris ⁊ tēptationū penuriaq̄ bonoz spūaliū affligat: non restat nisi q̄ ad petrā xpi currat. ipamq̄ cū virga ofonis bis vel ter pcutiat: q: reuera aquas gfe ⁊ deuotōis: aquāq̄ bīficioz spūaliū et tēporaliū fundet. ita q̄ hoīes ⁊ iumenta id est sapiētes ⁊ simplices donis ⁊ gratijs imbuet ⁊ infundet. ps. Percussit petrā ⁊ fluxerūt aque: ⁊ torrētes insidauerūt. O Bescio in fonte est suauitas saporosa. dulcior eēm est aqua in fonte q̄ in riuulo. ⁊ illo modo dulcior est delectatio in xpo q̄ in creatura q̄cūq̄. Dulcedo eēm fontis est fm ꝓditionē terre de q̄ emanat sicut dicit phs in li. de sensu ⁊ sensato. Et aqua currēs p terrā amaram ⁊ sulphureā sic emanās est etiā natura liter amara. Sz aq̄ emanās de terra pura ⁊ sabulosa fit dulcis ⁊ clara. Sic fons sapientie q̄ de terra hūili. s. purissima xgine emanauit. s. bēdicta maria nihil austeritatē vel amaritudinis vel lutose feditatē cōtrahere potuit. imo fons ille erat plen' oīs claritatis ⁊ fecūditatis. De q̄ Geñ. ij. Fons egredieba tur de loco voluptatis ad irrigandū paradisum. Paradisus ille significat xgine glōriosaz mariā q̄ pculdubio in oriēte luci gfe fuit sita. sursuz ad celestia p affectū ⁊ ꝓtēplationē erecta a mūdo p contēptū diuisa. purita te amenissima aq̄s gfarū irrigata. et xtutū arborib' fecūdata. In cui' medio vteri fōs fecūdissim' dei fili' effluxit. totūq̄ paradisum irrigās. ⁊ nō solū xgine: sz ⁊ totā ecclēsiam fecūdauit. floresq̄ xtutuz germinauit. Quos xtutū flores: aia deuota colligere debet. ⁊ sponso xpo sertū roseū ⁊ fl oridū parare si a fonte illo viuo vult aquā sapiētie potare. Eccl. xv. Aqua sapientie salutaris potabit illū. Sz vt videm' prochdoloz plures sunt in sctā eccl'ia colligētes spinas ⁊ tribulos vicioz. potātes pori' de paludib' more porcoz sordes imūdiciarū q̄ clarā aquā virtutis ⁊ sapie. De quib' conq̄ritur Jeremi. dicens. Dereliquerūt fontē aquarū viuentiū ⁊ foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ cōtinere nō valēt aquas. N Hij assimilātur acteoni. De q̄ Ouidi' li. iij. narrat q̄ ille acteon fuit quidā nobilis venator de generere gis agenoris: q̄ cū in q̄dam flua fessus venatione spaciaretur casu venit ad fontes pulcherrimū vbi dea venatiōis dyana solebat se aliquotiēs balneare. Cuz igit casu venisset ad fontē inuenit deam cū nimphis ⁊ ancillis suis nudas in fōte se balneātes: q̄ oēs verecūdate de nuditate. ⁊ nimphe iceperūt dee corp' suis corporib' contegere. Dea ho volēs q̄ acteon de nuditate ei' nihil posset dicere mutauit eū in ceruū: ⁊ sic factus est comutus ⁊ velox: ⁊ locutionē suā pdidit ⁊ figurā. Ille aūt a suis canib' incognitus fuit cum ipm ceruū crederent eū inuaserūt ⁊ occiderunt. Rei aūt veritas fuit q̄ ille fuit q̄dam nobilis qui canū multitudinē nutriebat. a quib' de pauperat' est. ⁊ ideo q: iste semp in siluis volebat esse ipm poete in ceruum mutatū finxerūt. q: vero a canibus depauperat' est fictū est q̄ eū sui canes cōmederunt. O Ad ppositū. Acteon nobilis significat hoīem nobilē qui in silua hui' mūdi venari deberet virtutes: sz venatur feras crudeles. s. vicia q̄ crudeliter animaz vulnerant ⁊ hoīem spūaliter occidūt. De quo lamentabat deus pater dicens. Fera pessima deuorauit filiū meū. Geñ. xxxvij. Hic venit

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ad fontes ambulādo. i. ad delectationē per exercitiū vicioꝝ. In quo dyana. i. iniqtatis genus ⁊ regina cū nimphis ⁊ ancillis. i. speciebus. s. luxuria: supbia ⁊c. se frequent ostē dunt exteri' in falsa dulcedine: ꝗ interi' videri ⁊ cognosci verecfidant i vilitate ⁊ amaritudine. Ezech. xvi. Eras nuda ⁊ ꝓfusione plena. Cum ergo hō lasciu' relicta ratione et discretiōe se iniquitati coniungit: statim spargit aqua delectatiōis ꝙ in ceruū cornutum. i. bestiā brutalē ⁊ mente alienatū commutat pō. Homo cū in honore eēt ⁊c. ꝓparatus est iumētis insipiētib'. Et tūc accidit ꝙ canes ꝓprij. i. opa in quib' delectat' est eū inuadūt: coꝝ iudice ꝓprehēdūt: ⁊ eternalit punīūt. Ideo pō. ix. In operib' manuū suarum ꝓprehensus est pes ⁊c. Tertio in fonte iugiter emanāte inuenit cōitas copiosa. Est eū fons oib' cōis: diuitib': pauperib': ⁊ inmentis: se oibus volentib' bibere indifferēter exhibet. Sic xpus iustis ⁊ peccatoribus generaliter oibus clemēs inuenit ⁊ ꝓpitius patiēs est cūctis: ⁊ nulli se subtrahit. ō quo Zach. xiij. In die illa erit fōs patēs domui dauid: ⁊ oibus habitantib' hierlm in ablutionē pctoꝝ. P Querit an deus oibus petētibus faciat miam: Et videt ꝙ nō in damnatis eternalit. Dicit dñs Bonauen. in. iiij. sup magistrū. di. xlvi. ꝙ mitigatio penē dāmnatoꝝ duplicit pōt intelligi. Aut ꝓtum ante taratione ⁊ inflictōez pene: ⁊ sic absq; dubio est ibi mitigatio ⁊ mia magna. qz diuīa iustīcia non totū erigit ꝓ eo ꝙ eius pietate interueniēte aliquā partē pene infligēdo remittit. Alio modo potest itelligi mitigatio post pene tarationes ⁊ inflictōnē. Et ō modo nulla cadit mitigatio a diuina misericordia. qz extūc claudit eis dñs viscera pietatis Itē videt ꝙ paruulis nō baptizatis nullaz facit miſicordiā cū eos puniat ꝓ originali eternalit. Dico ꝙ deus ꝓ pctō originali potuisset nō solū inflixisse carentiā visionis diuine: ꝗ posset oēs ānihilare si vellet. Et iōo cū eis hoc agit misericordit ꝙ esse hūanum habēt ⁊ viuunt sine pena sensus. ḡre merito dño dicere possunt illō Thren. iij. Misericordia dñi: qz nō sumus consumpti.

Fe. iij. post iudica. Ser. xxxv

Ambulabat iesus in galilea Nō eū volebat in iudea ambulare: qz querebant eū iudei interficere ⁊c. Job. vij. Q Philosophus secfido de gnatione ait. Qō oē temp' ⁊ vita mensurat periodo. i. numero determinato pficit suā reuolutionē. ꝗ non eodē: qz quoddā maiorē: qdādam minorē. Nā sol certo nūero ⁊ tempore splendet sup terram. postea abscōdit se sub terra. Sic oēs planete arbores ⁊ flores certo tpe ostendūt ornatū suū ⁊ viroꝝ. sicut in estate ⁊ vere. In hyeme aūt subtrahūt se et abscondūt. Ideo dicit Barcian' pbs ꝙ q̄ sunt in tpe in hyeme senescūt: ⁊ in vere iuuenescūt. Sic homo pfectus suū viroꝝ sanctitatis ad tpm oīndere dz ⁊ appareret: ad tpm abscondere ⁊ fugere. Quando eū putat se fructū honestatis inf malos facere debz lucere coꝝ eis ⁊ nō discedere: ꝗ qñ nō sperat fructuz facere dz fugere. sicut Dauid fugit Saul. vt dr. i. Regl. xxiij. Et abscondit se in mōte solitudis. Ñ pō. liij. dicit. Ecce elongaui fugiēs ⁊ mānsi in solitudine. Sic etiam aplus. vt habet. ij. Coꝝ. xi. Quādo post cōuersionē in damasco iudeos ꝓfundebat sz docēdo. ꝓpositus ciuitatī custodire fecit ciuitatē per boīes armatos vt eū caperent ⁊ traderēt iudeis ad occidēdū. Ipe ꝓ fratres xpianos ꝓ quādā fenestrā dom' adherentī muro ciuitatis in sporta dimissus fuit: ⁊ sic euasit man' eoꝝ. Sic etiā iesus abscōdit se ⁊ exiuit de templo: qñ iudei tulerūt lapides vt iacerēt in eū. Ñ Augu. ait. vt allegatur. vij. q. i. ca. aduersitas. Fugiat minister xpi: sicut xpus in egyptū fugit. Hincetiā dñs ait disci pulis. Si vos pſecuti fuerint in vna ciuitate: fugite in aliam. Xpus ergo scīēs tempus ꝓ sua morte ordinatū a deo patre nōdum aduenisse: ⁊ a furiētibus iudeis ꝓ tūc dicessit docendo galileam: nec in iudea ambulare voluit: qz eū querebāt interficere ⁊c. R Queritur vtrū ꝓlatus propter pſecutionem malorū debeat fugere a manibus inimicorū? Et videtur ꝙ nō. quia mercēnari' cuius nō sunt oues ꝓprie qui nō est pastor: si videt lupā veniētem dimittit oues et fugit: sed bonus pastor dat animā suam pro ouibus suis. Job. x. Ad hoc respondet Bartholomeus brix. in glosa super illo verbo ō seruandū. vij. q. i. aduersitas. distinguit q̄d iuris sit duas ponēdo pſecutiones. extrinsecam: ⁊ intrinsecam. Extrinseca persecutio consistit in manifestis inimicis ecclesie. Intrinseca in eis que non sunt adhuc pracsi. In exterior pſecutione distinguit: aut solus ꝓlatus queritur: aut tot' clerus. si sol' ꝓlatus

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf